

Lucas 2:6,15,1

“en het geschiedde....”

De hemel gaat open

1 in Zijn Zoon

2 voor de herders

3 door de keizer

Gemeente,

Waar zie je iets van God? Iets van Zijn heil, genade en liefde? Waar zie je daar iets van in deze wereld? Deze wereld met zoveel ellende, zoveel lijden, zoveel machtsmisbruik en geweld. Is er in deze wereld wel iets van Gods liefde te zien? Velen vragen het zich af. Kijkend in het wereldgebeuren, kranten lezend.

Waar zie je iets van God, van Zijn heil, genade en liefde? Waar zie je daar iets van in je persoonlijk leven? Dat kan een even grote en reële vraag zijn. In alle wirwar van dingen die je overkomen, in donkere dagen die je leven teisteren, in schaduw van de dood. Is er in mijn leven iets van Gods liefde te zien, te merken? Het kan een haast wanhopige vraag zijn.

Lucas geeft in Zijn Evangelie heel wat keren aan dat Gods liefde te zien is. Hij heeft daar, zo hoorden we vorige week zondagmorgen, een vaste uitdrukking voor. “En het geschiedde”. Steeds als Lucas die woorden gebruikt dan wil hij aangeven: hier, nu, nu is Gods liefde te merken, nu gaat de hemel open. En dat gebeurt in het kerstevangelie maar liefst drie keer dus. In vers 1, in vers 6, in vers 15. Hier opent de hemel zich, hier is Gods liefde te zien, reddend ,verlossend.

1 in Zijn Zoon

Het hart van al deze keren, het hart van kerst, is die keer in vers 6. En het geschiedde als zij daar waren dat de dagen vervuld werden dat zij baren zou. Maria brengt haar Kindje ter wereld. Let op, zegt Lucas, zie het niet over het hoofd: hier gaat de hemel open.

Ja, dat was wel vaker gebeurd. Ook in het Oude Testament was de hemel open gegaan Was God neergedaald, meer dan eens. Bij de brandende braambos. God daalde neer in vuur. Bij de Sinai voor het volk Israel. God daalde neer, in donder en bliksem. Bij de vrouw van Manoach. God daalde neer in de engel des HEEREN. Vol glans en schittering. Dan valt het direct op. Hier in Lucas 2 gaat de hemel open en daalt God neer, heel anders. Niet in vuur, donder, engelverschijning, maar in gedaante van een mens. Hij wordt geboren. Als mens van vlees en bloed. God is neergedaald en mens geworden.

Mens. Dat betekent nogal wat. Mens zijn dat betekent dat je, om het deftig te zeggen, ingeschapen verlangens hebt. Naar levensgeluk, naar gezondheid, naar vriendschappen en relaties, naar eten en drinken. Het betekent ook dat als die verlangens niet vervuld worden dat je lijdt. Lijdt

aan ziekte of pijn, aan eenzaamheid en onbegrip, aan honger en dorst. Dat is mens zijn. Mens zijn betekent nog meer. Mens zijn betekent dat je onder de wet bent. Geroepen en verplicht om God te gehoorzamen. Om je onder God te weten, gehouden aan Zijn geboden. Mens zijn betekent ook, na Genesis 3, onder de vloek te zijn. De vloek van de wet, de toorn van God, op weg naar de eeuwige rampzaligheid, de hel. Mens te zijn.

God is mens geworden. Gods Zoon God uit God en licht uit licht is mens geworden. Licht in de kribbe. Ons in alles gelijk geworden. Kerst houdt ons de spiegel voor. Kijk eens, zo ben je, zo ben je eraan toe. Dit houdt het in om mens te zijn. Je zou toch naar schrikken, of niet? Je zou toch wakker schrikken als je zo de dood en de eeuwige dood in de ogen kijkt of niet?

Nooit gebeurd? Je bent mens, op weg naar de eeuwige rampzaligheid en zit te slapen in de trein die rijdt naar de afgrond? Je zou toch slapend blijven zitten meerijden en pas wakker worden als je de dood in en de eeuwige dood gereden bent....? Dat is toch echt het ergste wat er is!

God is mens geworden. Om mensen te redden en over te zetten in de andere trein. Een trein die rijdt op een ander spoor, de andere kant op. Naar de eeuwige heerlijkheid. Naar de tunnel van de dood waarachter het eeuwige leven ligt en het leven van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Daarvoor werd hij mens. God is mens geworden. Hij rijdt in die trein naar de eeuwige dood om er ons uit te halen en over te zetten in die andere trein. God is mens geworden. Gods liefde voor mensen. In mensen een welbehagen. Om ons mensen weg te halen uit die trein naar het verderf en over te zetten in die andere trein. Daarom werd God mens. Zo is God. Hierin is de liefde Gods geopenbaard. Mens geworden. En: God gebleven. Deze mens is God. Dat wil zeggen: Hij kan volbrengen wat geen mens kan. Hij kan de wet volbrengen en die houden. Wat geen mens kan doen. Hij kan de vloek der wet dragen en de eeuwige straf op Zich nemen. Wat geen mens kan. Hij kan het en Hij komt erdoorheen.

En het geschiedde. Let op: de hemel gaat open, God toont Zijn liefde. Gods Zoon wordt mens. Hij neemt de last van mensen op Zich. De wet, de vloek, de eeuwige dood. Hij mag dat omdat Hij mens is. Hij kan dat omdat Hij God is. Zo is Hij het Die mensen overzet uit de trein naar de eeuwige dood, in de trein naar het eeuwige leven. God toont Zijn liefde. Kind in de kribbe. Kerst houdt ons de spiegel voor: kijk eens, hier ben Ik. Ik ben mens geworden. U achteraan gekomen. Om u te redden. Je zou toch verwonderd zijn. Je zou toch Hem liefkrijgen. Kan ik dan zalig worden, bent U gekomen om mij te redden? Hebt U mij zo liefgehad? Wat een

wonder toch, Heere Jezus.

Nooit gebeurd? Mens te zijn en nooit echt Jezus gezien als Zaligmaker, Verlosser? Nooit echt gezien dat in Jezus God Zich tot je uitstrekt, je achterna gekomen is?

En de prediking is als die kribbe. In de kribbe van de prediking legt God Zijn Kind neer. Hier is Hij. In ons midden. In dit Kind is verlossing voor mensen. Heeft God verlossing teweeggebracht. In de prediking kijkt dit Kind ons aan: Ik ben mens geworden. Om de straf te dragen die u vrede aanbrengt, om de wet te houden, die u niet houden kunt en wilt, om de vloek te dragen die u op u heeft. Om te verlossen en over te zetten wie op weg is naar de eeuwige dood. Liefde straalt ons tegemoet. Liefde glanst ons tegen. Ik wil u redden; Ik kan u redden.

2 voor de herders

Maar, we komen bij het tweede, dat was toen. Toen ging de hemel open. Maar in mijn leven dan? Is het niet zo dat ik geneigd ben om dat allemaal te laten voor wat het is? Om aan dit Kind voorbij te gaan. Om in de trein te blijven zitten waarin ik zit. Bekering uit te stellen. Toch verder te leven. In mijn leven lijkt God zo ver weg. Merk ik zo weinig van Hem. God lijkt zo afwezig. In Zijn liefde in elk geval. Want ik moet me er maar doorheen zien te vechten. En in mijn hart is Hij zo onmerkbaar. Wat merk ik van God in Zijn liefde, hier en nu, in mijn hart en leven?

Dan gaan we naar die andere keer toe. Vers 15. Weer geeft Lucas aan: let op, hier toont God Zijn liefde, hier gaat de hemel open. En het geschiedde, als de engelen van de herders weggevoerd waren naar de hemel, dat herders tot elkaar zeiden: laat ons dan heengaan naar Bethlehem en laat ons zien het woord dat er geschied is, dat de Heere ons heeft verkondigd en zij gingen met haast. Dat gebeurde er omdat de hemel openging boven de herders. Ze gaan direct naar Bethlehem toe.

Nou kun je denken dat snap ik wel. Natuurlijk, ze zijn nieuwsgierig, ze willen wel eens weten of dat allemaal echt waar is en als het waar is dan zijn zij de eersten, dan zijn zij degenen die het nieuws kunnen vertellen. Als je een beetje journalistiek bloed in je hebt, dan wil je die kans niet missen. Maar dat was het toch in wezen niet. Journalistieke nieuwsgierigheid. Dat blijkt ook wel omdat ze zeggen tegen elkaar: laat ons zien het woord dat geschied is. Niet of het geschied is, maar dat geschied is. Ze geloven echt dat het zo is. Het is geloof dat hen, of dat in elk geval een aantal van hen doet heengaan naar Bethlehem en de stal. En dat is niet zo vanzelfsprekend. Ze moeten hun werk onderbreken. Hun kudde achterlaten. Ze hielden de wacht en ze onderbreken dat acuut. En daar bij het vuur was het lekker warm en behaaglijk en veilig. Zomaar

door het donker gaan lopen kan gevaarlijk zijn. Als ze wachten tot het licht is dan is het een stuk veiliger. En zij zijn herders, ze mogen niet in paleizen komen en bij koningen komen. Zij zijn het uitschot van de samenleving. Misschien worden ze wel teruggestuurd. Maar daar tegenin gaan ze met haast.

Dat betekent wel drie dingen. Ze gaan direct. Niet wachten tot het licht is geworden en dag is, nu, direct, geen tijd te verliezen. Maar ook: ze lopen zo snel ze kunnen, letterlijk staat er een woord dat betekent, ze steken over. Dwars door het veld. Ze lopen niet naar Nieuwerbrug over de Molendijkdwarsweg en de korte Waarder, maar gaan na het viaduct dwars het land over, recht oversteken, ze hebben haast. En dan zit erin: ze doen dat met verlangen, innerlijk gedreven en met verlangen om dat Kind te zien. Vergelijk met dat je vrouw in verwachting is en door omstandigheden is het zo snel gegaan dat je op je werk gebeld word: uw vrouw is in het ziekenhuis en zojuist bevallen. Nou, dan ga je met haast. Je stopt acuut met waar je mee bezig was, je rijdt zo hard als kan en mag of niet mag, en je wilt ernaar toe. Kind zien, je vrouw zien. Zo komen de herders.

Want: de hemel ging open. God toont Zijn liefde en Hij grijpt in met Zijn Geest. Dat gebeurt er nou als de hemel opengaat in je leven. Kijk, God zorgde ervoor dat het Kind geboren werd. Dat het gepredikt word, maar Hij zorgt er ook voor dat je naartoe moet. Met haast. Je moet en wil Jezus hebben. Met de haast naar Hem toe. Haast die geen tijd te verliezen heeft. Haast, want ik ben verloren zolang ik niet bij Hem ben. Ik dreig ieder moment voor eeuwig om te komen zolang ik niet bij Hem ben. Haast om je levens wil. Maar voor één ding bang: onverzoend sterven en verloren gaan. Maar ook die haast van verlangen. Zo graag bij Hem willen zijn. Als Hij er is, in Zijn dienst, in Zijn Woord, in het gebed, met haast gaan. Je kunt er zo naar verlangen naar de kerkdienst, naar het Heilig Avondmaal, naar je stille tijd. Gedreven door wederliefde en verlangen. Hoe branden mijn genegenheeden, mijn hart roept uit tot God, Die leeft. Gedreven om bij Hem te zijn. En je zegt ook nog tegen anderen: kom laat ons heengaan. Je wilt anderen erin mee hebben en meenemen. Kom laat ons gaan.

Dan is de hemel open. Dan toont God Zijn liefde in je hart en leven. Hoe donker het verder ook is, hoe donker in je hart, hoeveel zonde en schuld. Maar hierin toont God Zijn liefde. Je hart verlangt naar Jezus. Wil bij Hem zijn. Daar is het goed en veilig. Veilig en heerlijk.

Die liefde overwint al het andere. Al die traagheid en uitstellerige. Al je doodsheid en je blindheid. Al dat besef dat je dacht dat je andere

dingen eerst in orde moest hebben, al dat besef dat je niet durfde en dacht, ik ben toch niet welkom. Hebt u daar ook zoveel van? Van zulke gevoelens die je tegenhouden. Zodat het er maar niet van komt. En altijd weer vooruit geschoven word, en altijd weer zo sloom en loom eraan toe gaat in de geestelijke dingen? Hier is God! Hij gaf Zijn Zoon, maar Hij brengt zondaren tot Zijn Zoon, ze komen, met haast, direct, met verlangen, regelrecht. Daar zorgt Hij ook voor door Zijn Geest. Vraag het maar, Heere laat ook mij komen. open Uw hemel en dan zal ook ik komen, moeten komen, willen komen, durven komen, haastig komen.

3 door de keizer

Maar nou de moeilijkste. Lucas 2:1. En het geschiedde. Dat zou betekenen. Hier gaat de hemel open en hier toont God Zijn liefde. Maar hoezo gaat in vers 1 de hemel open en toont God daar Zijn liefde???

In vers 1 lezen we: en het geschiedde dat er een gebod uitging van de keizer Augustus dat de gehele wereld beschreven zou worden. Daar zien we Augustus die beveelt en die de lakens uitdeelt. Hij, de Verhevene laat hij zich noemen, de Goddelijke, hij wil weten hoeveel mensen er wonen, hoeveel bezittingen ze hebben, hoeveel grond ze bezitten, om de belasting te kunnen vaststellen en opeisen. En dat bevel van Augustus komt gruwelijk ongelegen voor Jozef en Maria. Net nu, nu Maria op het laatste loopt. Ze zullen gedacht hebben, 'o nee, niet nu'. Vorig jaar had dan als het per se moet gekund, volgend jaar als ons Kindje één is dan als het moet ook, maar nu niet. Het kan niet ongelukkiger. Toont God hier Zijn liefde? Gaat hier de hemel open?

Dat is toch nog zo vaak zo. Dat je je af kunt vragen: wat merk je van God? Als allerlei Augustussen het wereldgebeuren leiden. Wereldleiders, halve dictators met hen hoogmoed en waanzin. Die geen rekening met God houden. In Noord Korea, Iran om enkele voorbeelden te noemen. Maar in welk land eigenlijk niet: dat wereldleiders die met God niet rekenen en denken aan economische motieven of macht en eer de dingen bepalen. En in je eigen leven: dat je wel eens denkt: nee, he niet nu. Dit kan niet ongelukkiger. We hebben al zoveel meegemaakt en nu dit nog. Of het is al zo'n moeilijke periode en niet nu nog zoiets erbij. Het kan niet ongelukkiger. Voor jezelf of voor je kind of kleinkind.

En toch heeft Lucas daar door de Heilige Geest die woordjes bijgezet: 'en het geschiedde'. De hemel gaat open, God toont Zijn liefde. Ja maar hoe dan? Wel, er loopt door die eerste verzen van Lucas 1 een gouden draad. Wat zeg ik: er loopt door heel de wereldgeschiedenis een gouden draad heen, door heel je leven een gouden draad heen. Ja soms zitten er zoveel zwarte, grijze draden om en overheen dat je hem niet ziet,

met het blote oog niet ziet. Let op in Lucas 2: De gouden draad dat God Zijn Woord vervult. Dat God Zijn Woord bevestigt en waarmaakt dat Zijn Zoon in Bethlehem geboren zou worden. Daarom staat er in vers 6: en het geschiedde als zij daar waren. Daar. In Bethlehem. En alles wat Augustus in zijn hoofd heeft gehaald dat moet ertoe dienen om de zwangere moeder van Gods Zoon in Bethlehem te krijgen. Grote kans dat Jozef en Maria zelf daar niet meer aan gedacht hadden, want uit niets blijkt dat ze toch al wel naar Bethlehem hadden willen gaan. En het is wel helemaal zeker dat Augustus daar totaal geen besef en benul van heeft gehad. Die had heel andere bedoelingen met zijn volkstelling. Maar God opent de hemel, en God de Vader leidt alle dingen zó, dat Zijn woord wordt vervuld. Als het moet laat Hij er heel de wereld voor in beweging komen om het vervuld te krijgen.

God opent de hemel en toont Zijn liefde en trouw. Al zie je er met het blote oog niks van, al lijkt God zo er weg en afwezig te zijn, toch zit er die gouden draad in. alle dingen werken mee ten goede, tot vervulling van Zijn belofte.

Daar mag je om bidden. Voor je kinderen en jezelf. In alles wat er gebeurt. HEERE, maak Uw Woord, Uw belofte waar. De belofte van de heilige Doop dat U mij en mijn kinderen tot God zult zijn. En wat kan het er ver vandaan lijken. Wat kan het lijken dat alle erom samenspannt om daar niks van terecht te laten komen. Maar HEERE, laat het toch meewerken ten goede. Open Uw hemel opdat de gouden draad van uw trouw doorgetrokken zal worden. Dat mag hoop geven, en volharding in het gebed. De HEERE kan alle dingen ertoe laten dienen om Zijn belofte te vervullen.

En wat heeft Hij in Zijn Woord gezegd? Hij heeft beloofd en gegarandeerd dat Hij Zijn gelovigen zal louteren en laten rijpen tot Zijn heerlijkheid. Dat Zijn gelovigen er zullen zijn tot Zijn eer. Dat zij zullen aankomen en volharden. Dat satan vergeefs zal proberen ze terug te pakken en te krijgen. Door alles heen zal Hij dat volvoeren. De gouden draad door heel je leven heen zal zijn: God vervult Zijn Woord en ik zal rijpen voor de hemel en ik zal aankomen in de heerlijkheid. Dat geeft zo'n rust. Als alles stormt en je er niets van ziet en je overal bang voor kan zijn of worden. Alle dingen werken mee ten goede om Gods Woord te vervullen. Rust temidden der stormen. Had ik het maar meer. Zag ik maar meer op die open hemel in Lucas 2. Dat de Vader de gouden draad in zijn handen heeft en houdt ook al zie ik hem niet of niet meer. Dan zou ik kunnen zingen: doch gij mijn ziel het ga zo't wil stel u gerust zwijg Gode stil.

En die gouden draad loopt door heel het wereldgebeuren heen. Onder als die draden van menselijke plannen en krachten en machten. God vervult Zijn Woord. Dat Hij deze wereld stuwt naar het einde. Dat al deze dingen moeten geschieden. Dat Hij het voert naar de grote dag van zijn komst. Als Hij volkomen recht zal doen. als Hij al zijn vijanden zal verslaan voor eeuwig en al Zijn kinderen zal verhogen in eeuwigheid. Dar gaat het heen. Hij volvoert Zijn Woord. Opdat eens Zijn rechtvaardigheid op het hoogst zal blinken en Zijn genade op het heerlijkst zal schitteren. Wat er dan ook gebeurd. Er staat ergens: het zal zo erg zijn dat het hart des mensen zal bezwijken van angst. Zo erg, zo angstaanjagend. Maar: God volvoert Zijn woord. Toch rust. Rust daarin dat Hij de gouden draad vasthoudt. Dat Hij Zijn Woord volvoert. Dat Hij Zijn lof heerlijk zal maken. Zijn gelovigen zal verheerlijken. Rust in Hem.

En die rust kan zelfs overgaan in uitzien. Uitzien naar die dag waarop God Zijn Woord vervult. Al Zijn beloften waarmaakt. Zijn heerlijkheid volkomen laat schitteren. Uitzien naar die dag dat de gouden draad wordt afgehecht en al Zijn beloften zijn vervuld en al Zijn woorden bewaarheid. Dan zal het klinken: het is geschied.

Gemeente, kerst wil ons leren: 'en het geschiedde'. God opent Zijn hemel, Hij toont Zijn liefde. De Zoon Die komt, de Geest Die doet komen, de Vader het doet komen. De vaste grond van behoud. Ligt uw leven al vast aan dat rustpunt, verankerd in Hem? Als je leven nog losligt is het ieder ogenblik ontzaglijk gevaar. Om voor eeuwig om te komen. En het geschiedde: Het enige rustpunt in deze wereld, voor uw jouw en mijn hart. Rust in God, rust die eeuwig duurt. Totdat eens de hemel opengaat, voor de laatste keer in je leven. We lezen dat in Lucas 16: en het geschiedde (dwz: let op, hier gaat de hemel open) dat de bedelaar stierf en door de engelen gedragen werd in de schoot van Abraham.

Amen